

Desværre har regeringen, siden den kom til, skåret ned på det område, og nu kommer regeringen så med et oplæg, som er meget florumvundet, og som der er meget god retorik omkring, men når man kigger på det, så er der intet af det, der skal til for at løfte et boligområde. Det er fin retorik, men ingen reel handling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker fru Ebdrup ordet en gang til? ... Værsgo.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Tak for det. Jeg vil egentlig ikke komme med flere spørgsmål. Jeg vil måske bare komme med en replik til det, fru Lotte Bundsgaard netop har sagt, nemlig den, at regeringen, Venstre og De Konservative, ikke har stoppet et eneste af de kvarterløftsprojekter, der var i gang, alle har fået lov at køre færdige. Så jeg mener egentlig, at den kritik, fru Lotte Bundsgaard kommer med nu, ikke er relevant.

Så vil jeg selvfølgelig anholde, hvad der blev sagt om det oplæg, som er kommet fra regeringen. Det er fuld af meget konkrete initiativer. Jeg synes, det er godt, at der nu er nogle, der tør tage fat, tør tage den her debat og også tør sætte navn på de steder, hvor vi virkelig skal have gjort noget. Det er noget, vi har trængt til længe.

Jeg må sige, at de ting, vi ser i dag, de indikationer, der er på, at der er store problemer i de her områder, viser for mig, at den tidligere indsats langtfra har været god nok.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Det er jo fuldstændig rigtigt, hvad fru Inge-Lene Ebdrup siger i sin replik – som måske skulle være et spørgsmål – nemlig at man valgte ikke at fortsætte de kvarterløftsprojekter, som faktisk fungerede. Man valgte at sige: Nu har de her kvarterløftsprojekter fungeret i en vis årrække. Man havde med den tidligere regering aftalt, at vi derefter skulle sætte os ned og diskutere: Hvad fungerede godt, hvad fungerede skidt, hvor kunne vi stille nogle nye krav, og hvordan kunne vi sikre, at vi fortsatte indsatsen?

Der valgte den nuværende regering, da de kom til, at sige: Jamen den store indsats, den tidligere regering reelt gjorde for at forbedre de her boligområder, den vælger vi ikke at fortsætte.

Man ventede så de her 2½ år, og nu kommer man så med et udspil, som der ganske rigtigt er nogle gode ting i, men hvor hele den boligsocia-

le indsats ikke er ordentlig til stede, hvor man ikke går ind og sikrer, at de mennesker, der bor i de her boligområder, får et bedre liv, og hvor man ikke sikrer, at de her boligområder bliver mere attraktive for ressourcesterke danskere, sådan at vi får dem ud i boligområderne også.

Fru Inge-Lene Ebdrup kan godt sidde og grine af det, men det ligger mig faktisk på sinde at sikre, at vi ikke har ghettoer i Danmark.

Endnu en gang får vi jo bekræftet, at regeringen godt kan se, at der er et problem – måske vælgertaktisk – men når det kommer til stykket, vil man ikke lægge de ressourcer bag, der skal til for at sikre, at vi får ghettoerne væk fra Danmark og får bæredygtige boligområder i stedet for.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er også mest en replik.

Det er besynderligt, synes jeg, at sidde her og lytte til debatten og kunne konstatere, at i virkeligheden taler vi om det samme.

Den tidligere regering, SR-regeringen, gennemførte en fleksibel udlejningsordning, som indebar, at en kommune så at sige kunne råde over 90 pct. af boligerne i det almene boligbyggeri, og det er sådan set den idé, regeringen nu viderefører. Samtidig bliver den gamle regering kritiseret for ikke at tage tilstrækkeligt fat. Af samme grund virker det besynderligt, at man nu bare vil videreføre det, vi allerede havde sat i værk.

Det er dér, vores forslag går videre og siger: Jamen noget tyder på, at det, den gamle regering gjorde, ikke var godt nok. Vi er nødt til at stramme op og simpelt hen påbyde kommunerne, at de *skal* bruge den fleksible anvisningsret, at de *skal* sikre en ligelig fordeling af stærke og mindre stærke borgere i de enkelte boligbebyggelser.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Det er jeg sådan set enig med fru Elsebeth Gerner i, men problemet er bare, at regeringen ikke videreførte de kvartersløftsprojekter, som faktisk gjorde en forskel. Man havde kæmpet og havde skabt rigtig gode resultater, og man havde glædet sig til at skulle genforhandle med regeringen om, hvilke nye mål der skulle nås, og hvilke nye ting der skulle gennemføres i deres område, for selvfølgelig kan man ikke bare ved at knipse